

28.2.7

(ושלשה לד"ה אין מלמדין) → 24a (טמא פסול) 22b

1. דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדתיתכם ועשה פסח לה' במדבר ט, י
 2. ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה: שמות יב, ד
 3. והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה': שמות כח, לח
 4. ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ויקרא ז, יח
 5. וכי מות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחו: במדבר ו, ט
 6. כי בו בחר ה' אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם ה' הוא ובניו כל הימים: דברים יח, ה
 7. ושרת בשם ה' אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני ה': דברים יח, ז

- I Analysis of פסול #8 – טמא; זקני דרום; only טומאת שרץ; טומאת מת; טומאת שרץ, “trumped” in case of קרבן צבור, doesn't invalidate even ק"י
 a challenge: טומאת שרץ should not invalidate; טומאת מת ק"י (which is more severe, requiring ג' ח'
 i answer: ז"ד hold that מתכפרין::מכפרין;
 1 just as: a קרבן can only be brought for מת טמאי מת, so טמאי מת are the only ones who can offer
 2 clarification: ז"ד must hold that we perform זריקה on behalf of שרץ; טמאי שרץ; else, טומאת שרץ would be נדחה for ק"צ
 b report (עולא): ז"ד slammed רשב"ל: which is more powerful, מכפרין or מתכפרין? – must be מתכפרין
 i proof: we perform זרה"ד for שרץ טמאי שרץ, but a קרבן פסח טמא שרץ cannot perform פ"פ
 1 if: in case of שרץ טמא שרץ, where we do זרה"ד, nonetheless, a קרבן טמא שרץ who officiates – אינו מרצה
 2 then surely: in case of שרץ טמא שרץ, where if we do זרה"ד – not מרצה, then ט"מ who officiates – אינו מרצה
 (a) defense: ז"ד hold that we perform זרה"ד for a טמא מת
 (i) challenge: v. 1 (ff.) commits מת טמא to פסח שני
 1. answer: that's למצוה; but if brought on his behalf בטומאה – accepted
 (ii) challenge: v. 2 – שחיטה may only be done for those who can eat that night (e.g. טמא שרץ – טומאת ערב – טמא שרץ)
 1. answer: also למצוה
 2. challenge: תכסו is a repetition, לעכב, that שחיטה must be for those counted in on פסח
 a. and: we compare (לפי אכלו) מנוייו to אוכלין ("לפי אכלו") תכסו על השה – מנוייו
 b. answer: ז"ד don't accept his analogy
 c. challenge: even if they don't accept it; there's still a block to their caveat:
 i. if: שרץ טמא שרץ, who can לכתחילה send his קרבן; yet if he officiates – פסול
 ii. then certainly: שרץ טמא שרץ, who may not לכתחילה send his קרבן – if he officiates – פסול
 3 challenge: ציץ is מרצה for דם, טומאת הגוף, but not טומאת הגוף (assumption – of donor)
 (i) note: must be שרץ טמא שרץ, because שרץ טמא שרץ is accepted → we don't offer on behalf of שרץ טמא שרץ
 (ii) rejection: שרץ טמא שרץ refers to טומאת הגוף – if he is שרץ טמא שרץ (or worse)
 1. challenge: end of משנה allows for רצוי for טומאת תהום (טומאה of which he wasn't aware)
 2. and: ר' חייא adds that refers to תהום of שרץ טמא שרץ
 3. implication: excludes שרץ טמא שרץ
 a. rejection: perhaps it excludes שרץ טמא שרץ (בתהום) – i.e. he wasn't aware
 i. if so: רב"ח's question if שרץ טמא שרץ לו טומאת תהום – should be affirmative, as (according to our discussion at this point) we are talking about the שרץ טמא שרץ, not the donor
 ii. indeed: ז"ד are certainly at odds with רב"ח (who reads that משנה as re: טומאת בעלים)
 4 challenge: v. 3 – which עיון does the ציץ “bear”? can't be פיגול or נותר (per v. 4) → כפרה
 (a) must be: שרץ טמא שרץ that is מותר בצבור (hence, ציץ grants acceptance) → טומאת שרץ, not טומאת שרץ
 (i) and: must be case where שרץ טמא שרץ became בעלים → we do accept שרץ טמא שרץ before his טהרה
 1. but: cannot be a שרץ טמא שרץ, per v. 5 → cannot bring שרץ טמא שרץ before his טהרה
 2. must be: שרץ טמא שרץ → we accept שרץ טמא שרץ on behalf of שרץ טמא שרץ, supporting דרום
 3. rejection: may only be for שרץ טמא שרץ; phrase in ברייתא “טומאה שהותרה” – concept of טומאה שרץ טמא שרץ
 (b) alternative read: שרץ טמא שרץ → שרץ טמא שרץ, must be שרץ טמא שרץ which is הותרה בצבור → שרץ טמא שרץ is טומאה שרץ טמא שרץ
 (i) rejection: perhaps reference is to שרץ טמא שרץ, and the phrase שהותרה בצבור is a general reference
- II Analysis of פסול #9 – יושב
 a source (ל'): v. 6
 b ברייתא v. 6 establishes מצוה, v. 7 is the repetition that generates עיכוב
 c question (רבא לר'): since יושב:זר, a שרץ who does עבודה while seated should be חייב מיתה (which he is not, like ואנון ערל ואנון)
 d answer: שני כתובים & מחוסר בגדים cannot be used as model
 i and: to approach that שני כתובים מלמדים (ר' יהודה), add שתי יין – and all agree מדין מלד=מדין מלד – שתי יין